Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8457
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

peccatorꝝ, me miserum
fragilemq; peccatorem
a tua nõ repelle pietate;
neq; aspicias ad scelera
mea et immũdas ꝗsq;
cogitatiões quib) flebiliter
a tua disiungor uoluntate,
s; miias tuas et fiẽ oẽuo
tionemq; eorꝝ qui p me
pcore exptũt miam tuã,
et quia me mediũ int̃ te
et ꝓxim fieri uoluisti. fac
me talem ut digne possim
tuã exorare miam p me
et p eodem ꝓxim tuo, et ad
iunge uoces meas uocib)
scorum angl'orũ tuorũ;
ut sicut illi te laudant
incessabilit̃ in etna bẽ
tudine, ita nos quoque
eorũ intuentu te merea
mur laudare inculpabi
liter in hac pegrinatiõe. p.

NOn de meorꝝ. Oro.
mitorꝝ qualitate
confisus pslumo accedere
an scm conspm tuum
dne ds, sed p tua inestima
bili pietate qui dignat?
es pcores ad tuã miam
uocare. et ad te uenientu
bus dignatus es pissi
mam indulgentiã et
sempitnam grãm ofre.
Tu enim dne a tua pie
tate nõ repellis, sed ad te
uenientib) tue tue pieta
tis et mie dignat̃ sinum
aperis, et ad sacramtum
pissime reconciliatiõis
tue clemt̃ admittis. et
gre tue pticipes efficis,
qui uocas ea que nõ st̃
tanqm ea que sunt, qui
facis de indignis dignos,
de peccatorib) iustos, de
immũdis mũdos, q̃ iusti
ficas impios et iustificas
mortuos, et infirmitatẽ
ututem tribuis? Tu ergo
dne fac in me peccatore
opus tue magne mie
et pietatis immense, tue
gre sempne nõ p meis
meritis sed p tuis miserẽ
nibus multis et magnis.
Mitte tuũ scm spiritũ
paracletũ de celis illuma